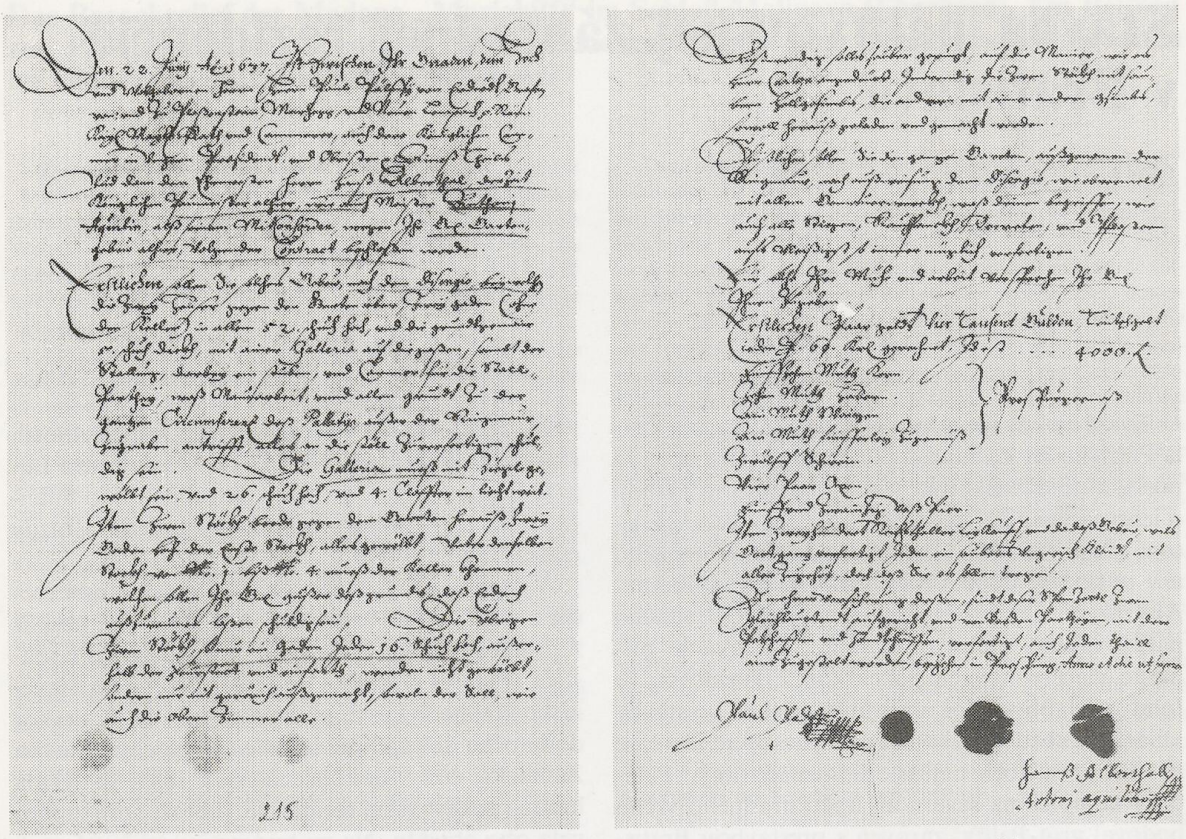

Originál zmluvy Pavla Pálffyho s Hansom Albertalom a Antoniom Aquilinom na výstavbu záhradnej rezidencie (ŠÚA SR Bratislava). Foto odd. dokumentácie ŠÚA

poddaným ako robotnú povinnosť. Roku 1637 začínajú v priestoroch staveniska robiť rozsiahle terénne úpravy, vyrovnávať plochy terás na stavbu paláca i na založenie pravidelnej záhrady, spojené s náročnými presunmi zeminy a úpravami skalného podložia.[10] Zároveň dovážajú veľké množstvo piesku určeného nielen pre murárov, štukatérov a pod., ale aj do záhrady na terénne úpravy. Tieto práce pokračovali takmer počas celého trvania stavby až do roku 1640.[11]

Roku 1637 začali na stavbu voziť tehly loďami z marcheggského panstva. Ak vlastná produkcia na pálffyovských majetkoch nestačila, tehly kupovali napríklad od bratislavskej kapituly, alebo od bratislavskej mestskej rady. Na výrobu tehál zhotovil zámočník Krištof Aschböck z Bratislavy štyri kovové formy („Modell"), každú v hodnote 1 zl. 20 grajc. Medzi prvými objektmi areálu vybudovali stajňu pre ťažné kone („Steiffroßstall") — tehlovú s dreveným stropom, pravdepodobne s 11 okennými osami a 6 dverami. Na streche boli plechové makovice a vnútri kamenná dlažba. V záhrade stál nejaký starší objekt, slúžiaci grófovi za dočasné obydlie. V grófskej izbe tu postavil na jar roku 1637 habánsky hrnčiar („brüderischer Haffner") Benedikt z Gäseldorffu (Košolná, okr. Trnava) tri hladké pece, za ktoré dostal spolu 1 zl. 45 grajc. Hrnčiar neskôr pece opatril nejakým náterom. Zároveň tu stolári vymenili a sklári zasklili okná.

V rokoch 1636—1637 uzavreli zmluvy so všetkými najdôležitejšími remeselníckymi majstrami na stavbe: 1636 so záhradníkom Krištofom Neumannom[12], 1637 so staviteľom Hansom Albertalom a jeho murárskym majstrom Antoniom Aquilinom[13] a s tesárskym majstrom a palierom tesárov Šimonom Frauenhoferom z Viedne.[14]. Zmluvy so

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
https://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/ars1991/0148
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die DFG